

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

XXXIX. De Mensura ciborum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

De Mensura Ciborum.

C A P. XX XIX.

SVfficere credimus ad refec^{ti}onem quotidiana tam Sextæ quam Nonæ omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diuersorum infirmitates; vt fortè qui ex uno non poterit edere, ex alio reficiatur. Ergo duæ pulmentaria cocta Fratribus sufficiant, & fuerint inde poma, aut nascētia leguminam addatur & tertium. Panis libra una propens sufficiat in die, siue una sit refectio, siue pādii & cœnæ. Quod si cœnaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reserueretur, redenda cœnaturis. Quod si labor fortè faciliuerit maior, in arbitrio & potestate Abbotis erit, si expedita aliquid augere, remota per omnibus crapula: vt nūquam subrepat Monacho indigeries: quia nihil sic contrarium est omni Christiano, quomodo crapula, sicut ait Dominus noster: Videte ne grauenetur corda vestra in crapula & ebrietate. Pereris verò minori ætate non eadem secundum quantitas, sed minor quam maioribus, servata in omnibus parcitate. Carnium vero quadrupedum omnino ab omnibus abstineatur comedio, præter omnino debiles & ægrotos.

I. SVFFICERE CREDIMVS.) Iuxta modum antiquum nostrum, quando ieunamus damnificulum, pitantiam, & fructus, vel aliquid locum fructuum. Adduntur aliquando oluscula cocta, v-

Lue. 21.

cruda. Quando verò nō iejunamus datur Ferculum aut olusculum, & pitantia & fructus.

2. (PANIS LIBRA VNA.) Cum pondus libra (ut habuimus à Monasterio nostro Casinensi) sit vniarum triginta trium & semis, ut vix tantū panis unus Frater die una manducare possit: volumus consuetudinem nostram seruari, ut scilicet apponatur panis, quantum satis est.

3. (QUADRUPEDVM.) Multo magis volatili- um: quam prohibitionem seruare volumus etiam in itinere constitutos.

4. Vnde ut honestas Religionis arctius conseruetur, & nulla proximis propter hoc scandali præbeatur occasio, ordinamus ac arctius prohibemus, ne quis nostræ congregationis, etiam si hospes fuerit, extra ipsius congregationis Monasteria carnes vllatenus manducare præsumat, sine licentia Prelati: neque etiam in locis, vel membris eis annexis, cessante le- gitimo infirmitatis impedimento: quæ forte ei ex- tra dicta Monasteria posito superuenerit: aut si cau- sa infirmitatis ad Balnea accesserit, cui pro sui sub- stentatione eo casu carnes comedere stande & rede- undo de indulgentia singulari concedimus: quod tamen ita fiat, ut nemini scandalū præbeatur. Quā constitutionem si quis trāgressus fuisse repertus, aut coniunctus fuerit: quot vicibus carnes comedelerit, tot diebus iejunet in pane & aqua, & insuper stet per Mensem degradatus.

5. Dispensamus tamen Monasteria S. Pauli de Vrbe, Farfense, & Fondroni, ut possint ter in heb- domada, per totum annum, exceptis diebus ab Ec- clesia prohibitis, carnem ob aeris intemperiem mā- ducare: Monasteria etiam S. Nicolai de littore,

& Astense, vt similiter ter in hebdomada, sed asti-
uo tantum tempore possint carnes manducare.

De Mensura potus. C A P. XL.

1. Cor. 12.

Eccles. 15.

VNusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic. Et ideo cum aliqua scrupulositate à nobis mensura victus aliorum constituitur: tamen Infirorum contuentes imbecillitatem, credimus heminam Vini per singulos sufficere per diē. Quibus autem donat Deus tolerantiam abstinentiae, propriam se habituros mercant. Quod si, aut loci necessitas, vel labor aut ardor Aestatis, amplius poposcerit, in arbitrio Prioris cōsistat, considerans in omnibus ne subrepatur satietas aut ebrietas, licet legamus Vinum omnino Monachorum non esse. Sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi nō potest, saltem vel hoccōsentiamus, vt non usque ad satietatem bibamus, sed parcus: quia Vinum apostarare facit etiam Sapientes. Vbi autem loci necessitas exposcit, vt nec suprascripta mensura inueniri possit, sed multo minus, aut ex toto nihil: benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc ante omnia admonētes, vt absque murmurationibus sint.

I. (H E M I N A M V I N I .) Quia (vt ex Monasterio nostro Casinensi percepimus) Hemina Vini est multo plus quam communi necessitati vnius Mon-